

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nic. Clenardi Epistolarvm Libri Dvo

Clénard, Nicolas

Antwerpen, 1566

Clenardvs Svo Vasaeo, S. P. D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70781](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70781)

COMMODIOR mihi erit patria Vasæe, propagandæ linguæ Arabicæ, quàm Salmantica. Deinde si vnquã Salmantica sum publicè docturus, potiùs id gratis facturus sum, quàm alligatus Cathedræ.

5 DE Ciruelo hominum more suspicatus sum, & vt homo, falsus.

ROGAVI hîc nuper, quid Consiliariis in mentem venisset, quòd Cathedram pronunciandam curarint vacuam; credo, inquit quidam, vt ex prouisione aliquot haberent ducatos.

DE Gulielmo meritò times, Venus & vinum vereor ne adolescentem perdant; timeo ne aut suam alat more Salmanticensium, aut si vagetur, morbum contrahat in Hispania Gallicum, aut imprudens implicetur pauper-
15 cula alicuius nuptiis. Hęc non in eum magis quadrant, quàm in quosuis nostrates. Tu qui præsens es eum moneo: nihil habeo quod ad eum scribam, salutabis cùm è Medina venerit, & meo nomine roges, vt prudenter aliorum exemplis moneatur, ne qui bene artem suam
20 didicerit, alicuius mali confinio tentetur &c.

Itinerarium, vt video, cupis profectiois Braccarenfis, constringam præclara nomina, vt delicatissima est illa *τρυφίπολις*, quæ res videatur augustior, & Sertorio digna.

25 CLENARDVS SVO VASÆO,

S. P. D.

SI sum rediturus in Lusitaniam, coràm narrabo quæ
30 mihi in hac contigerunt profectioe Africana. sin minus, & tu & orbis vniuersus disce rem omnē ex epistola quam statui iam pridem scribere ad Christianos. Nescio an sufficiet pecunia quam modò attulit Gulielmus: licebit quidem exire Africa, modò Deus permiserit: at priusquã veniam Granatam, & inde ad vos, grauis restat sumptus. Scripsi ad Principē, quæ mihi Gulielmus narrauit se audisse ex Fogacio: quæ si suis literis

M 4

con-

confirmet, dispiciam de alio vitæ genere. Putassem non decere conditionem alibi amplecti, propterea quòd causam non haberem cur alienarem me à tali Principe, & statuerà ea pensio ne contentus viuere. quòd si Deus causam offert vt fiam ditior, amplectar. De rebus meis; quid fieri velim, scribam epistola proxima. Bene vale, mi Vafæ, cum vniuersa familia. Fesæ v. Augusti, Anno XLI.

GVLIELMVS his diebus grauitè laborauit, alioqui fueram eum istuc missurus cum literis. Nunc vbi 10 Deus permiserit, hinc rectà pergemus Garnatam. illic me seruabo integrum, vsque ad responsum Principis. Conualuit per Dei gratiam Gulielmus, ipseque, vt puto, ad vos veniet. Multò, mi Vafæ, tolerabilius esset te istic inter amicos habere aliquot creditores, quàm me 15 apud Barbaros rem habere cum foeneratoribus; non quòd istius culpam sustineas: sed vellem iam cū Gulielmo pecuniam totam mitteres; qua si caream, forsitan aliud mihi imminet incommodi, si velis omniū soluere postremus, quòd sis amicorum primus, & alij interim 20 Gulielmum istic diu detinēt, fortè mihi euenerit quod nuper; qui si tantum hyeme præsentis habuissem pecuniæ, quantum abste deberem accipere, ante æstatem fuisset Garnatæ. tum centum aurei poterant efficere, quod iam vix præstabant centum millia. Qui peregrin- 25 nantur, sæpe in desiderium parua summæ, magnarum rerum momenta coguntur experiri. Quare etiam meritò istic mutuò sumere deberes, ne ego periclitarer quòd caream meis: quod vbi feceris, tum demum deplorabis tuam miseriam, & me accusabis, qui auctor fuerim migrandi è Salmantica. Felicitate abundas Vafæ. hinc istæ querimonix, quod reliquisti Salmantica, quouis recuperes tempore, vel te ipso iudice. quod nactus 30 eras Braccaræ, & quod nunc tibi datur Eboræ, non passim omnes assequuntur, etsi bene calleant linguam vtramque. Si sapis, iam res tuas firmis radicibus stabilias, sic etiam vt quoniam Archiepiscopo Eborensi, tibi ista

ista sit salua cōditio. Nō enim magis est vitalis Princeps Henricus, quàm fratres cæteri. id si efficere non potes, si illud magis placet, recurre Salmanticam. sin manes, conqueri posthac desinas. Ego, vt nosti, dum essem Salmanticæ, vltro nihil de transactis detraxeram, tantum Victoria mentionem iniecit, pro sua prudentia, tam rebus tuis prospiciens, quàm semper Vasæi fuerat studiosus. Bene vale, mi Vasæe, cum vniuersa familia. Fesæ XXI. Augusti. Iterum Azilæ è fasciis Chirurghi, XVIII. 10 Septembris.

CLENARDVS SVO COELIO,

S. D. P.

15 **P**RIDIE Regalium factus in coena sic satis hilaris, & ferias præcidaneas more Belgico celebrâs, protinus vbi mensa sublata fuisset, Clenardus tuus insanire cœpit, effusosque subitò versiculos, heri ad nostrum misit
20 Resendum. Nam & ipsi quoque partem furoris acceptam fero non minùs quàm tibi. Cæterum cum mihi in mentem venisset, quàm facerem indecorè, qui studiis seuerioribus occupatus, vel meminissem quidem nugarum, qui fermè à poculis aut per viam poëtari con-
25 sueueram semper, hesternum diem peracto prandio totum dedi vatibus, & quantum irasci potui, Iambis in vos inuectus sum, & tanquam extremum vale Poëtis dixi: sed ita vt illis cruces & exitium imprecarer, qui me sic desipere cogerent. At hodie quòd me morsicans fri-
30 gus lecto diutius solito detineret, memor carminis q̄ inchoatum tibi recitaueram nudiustertius, rursus ad ingenium nugax redactus sum, & priusquam lumen poscerem, conabar inceptis Lyricis versiculis imponere coronidem. Accipe igitur, mi Cœli, inelabora-
35 tum lusum, non ad lucernam, sed ad tenebrosam incudem redditū. Scis enim iam, per iocum me ista vestra-
tia, & non seriò tractare.

M 5

ODE